Р Е Ш Е Н И Е
№ 2405

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С.Димитров, като разгледа дело номер **583** по описа за **2014** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния си представител, срещу решение от 05.12.2013 г. на СРС, НО, 105 – ти състав, по нахд № 14038/2013 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № К-00000240505 от 08.07.2013 г. на гл. директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисия за защита на потребителите, с което на касатора, на основание чл. 222 ЗЗП, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 127, ал. 3 ЗЗП.

Като касационни основания са посочени нарушение на материалния и процесуалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 НПК. Поради това се иска отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на районния съд.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, легитимирано за това.

Разгледана по същество, същата е основателна.
С обжалваното решение на СРС, НО, 105 – ти състав, по нахд № 14038/2013 г. е потвърдено наказателно постановление № К-00000240505 от 08.07.2013 г. на гл. директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], на основание чл. 222 ЗЗП, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 127, ал. 3 ЗЗП.
Налице са посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 НПК – нарушения на закона.
След обсъждане на събраните по делото доказателства, СРС е формирал предполагаем извод, че дружеството е извършило нарушението, посочено в НП, на 30.04.2013 г., т.е. един ден след подаване на жалба от А. К. в КЗП. В мотивите на съда не е описано в какво точно фактически се състои нарушението.
Касационната инстанция, в настоящия й състав приема, че в административнонаказателното производство са допуснати нарушения.
Първо, административното нарушение не е достатъчно ясно и подробно описано в АУАН и НП, в отклонение от изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Съгласно чл. 127, ал. 1 ЗЗП търговецът или упълномощено от него лице са длъжни да приемат рекламацията, ако тя е предявена своевременно. Нормата на чл. 127, ал. 3 ЗЗП предписва, че при предявяване на рекламация лицата по ал. 1 задължително я описват в регистъра. От тълкуването на цитираните норми се налага извод, че за да е налице нарушение на чл. 127, ал. 3 ЗЗП следва да е установено, че е налице предявена рекламация пред санкционирания търговец и че същата не е вписвана в регистъра за рекламации. В АУАН и в НП липсва описание на конкретните факти и обстоятелства относно предявяването на рекламацията и отказа на търговеца да я заведе във водения от него регистър. При описание на фактическата обстановка не става ясно дали потребителката действително е предявила рекламация, под каква форма и кога, какво е било нейното съдържание, а това са съществени елементи за разкриване на нарушението по чл. 127, ал. 3 ЗЗП.
Второ, в АУАН и НП следва еднозначно да е посочена дата на извършване на нарушението – чл. 42, т. 3, пред. първо и чл. 57, ал. 1, т. 5, пред. второ ЗАНН. При описание на нарушението са посочени следните дати – 29.04.2013 г., когато е входирана жалбата на потребителя в КЗП, както и 04.06.2013 г., когато е извършена проверка в обекта. Така посочените обаче не са дата на извършване на нарушението по чл. 127, ал. 3 ЗЗП. Посочената от СРС дата на извършване на нарушението не е безспорно установена и почива единствено на предположение.
Неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производството, защото води до ограничаване правото на защита на административнонаказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления, по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН, следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното

постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН.
Нещо повече, липсата на точна дата на нарушението пречи да се определи началният момент, от който започват за текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.
По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспореното решение и наказателното постановление следва да бъдат отменени.
Водим от горното Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 05.12.2013 г. на СРС, НО, 105 – ти състав, по нахд № 14038/2013 г.
ОТМЕНЯ наказателно постановление № К-00000240505 от 08.07.2013 г. на гл. директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], на основание чл. 222 ЗЗП, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 127, ал. 3 ЗЗП.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.